

Blæsten går frisk over Limfjordens vande

Mel: Povl Hamburger

1.
Blæsten går frisk over Limfjordens vande,
rusker dem op til vågen flugt,
jager dem mellem de favnende strande,
fylder med toner hver en bugt.
Og sømanden synger bag sit rat
på krydstogt fra Nordsø til Kattegat.
2.
Dagen står høj over Limfjordens vande,
bredning og sund og krinklet vig!
Sallingland, Thyland og andre lande
hilser hverandre med mågeskrig.
Og bonden går på sin agerjord
med blikket forynget af luft og fjord.
3.
Lyset står blink over Limfjordens vande,
tindrer og ler i et stridigt spil.
Bølgerne kaster med flammende brande
vikingedrømmenes hvide ild.
Og ungdommen føler fjordens magt,
en udvé fjernt over verden strakt.
4.
Længsel er saltet i Limfjordens vande.
Her fik jeg fartens glød på kind,
her blev med kølige stænk mod min pande
viet til uro mit sejlarsind.
Ja, Limfjord, jeg elsker dit blå humør
i kuling fra Hals og til Harboør.

Erik Bertelsen

Du danske sommer

Mel: Otto Mortensen

1.
Du danske Sommer, jeg elsker dig,
skønt du saa ofte har sveget mig.
Snart kolde Farver i Sky og Vand,
snart nøgne Piger ved hver en Strand.
Mer, mer, mer
jeg dog dig elsker, hver Gang du ler.
2.
Du er i Sindet jo lunefuld,
dog Hjertet inderst er pure Guld,
et Eventyr er dit glade Navn,
og Blomster lyser ud af din Favn.
Korn, Korn, Korn
i Drømme gror under Maanens Horn.
3.
Naar dine Bølger mod Bredden gik,
beruset blaa som Gudinders Blik,
en Ungdom jubled din Lovsang ud,
kun klædt i Solskin og brunet Hud.
Ned, ned, ned
til Daab i Glemsel og Evighed!

4.
Og naar du strakte med aabent Sind
de lyse Nætter i Himlen ind,
imens det dufted af Hyld og Hø,
vi bad: Lad Drømmen dog aldrig dø!
Ak, ak, ak!
Vort Hjerter svulmed af Tro og Tak.
5.
Og stundom ud af din fulde Glød
sprang Lyn fra Skyen i Jordens Skød,
og Tordenlatter og Tordenregn
din Trolddom spændte fra Egn til Egn.
Vild, vild, vild
er, skønne Sommer, din Kraft og Ild.
6.
Du danske Sommer, min Hilsen tag,
du lyse Nat og du lyse Dag!
Gaar tit du kold over Landet hen,
jeg ved, du kommer dog hed igen!
Ja, ja, ja,
jeg ved, dit Hjerter er Guld endda

Thøger Larsen

